Неделна тема	Од зрно до леб
Содржина на денот	Малата црвена кокошка
Возраст	4-6 години
Воспитувач	Благица Чаневска
	Дневни активности
Здрави и безбедни навики	Потикнување на децата за редовно одржување на здравите хигиенски навики-редовно миење на раце, користење дезинфекциони средства, одржување растојание, носење маска кога треба и кивање-кашлање со заштита.
Активност	Активноста започнете ја со разговор за процесот на правење леб и тоа од садење на пченицата, нејзино собирање-жнеење, мелење на зрната и добивање на брашно, до месењето и печењето на лебот(слика 1, 2, 3, 4, 5 и 6). Потоа прочитајте го текстот „Малата црвена Кокошка“. Со помош на сликите прераскажете ја содржината од текстот и објаснете ги непознатите зборови. Дозволете му на детето само да прераскажува притоа читајќи ги сликите. Заедно донесете заклучок дали кокошката постапила правилно и дали вистинските пријатели треба така да се однесуваат. Оставете нека набројува повеќе примери на добро и лошо однесување потикнувајќи го да ги кажува речениците во правилна граматичка форма. Активноста може да продолжи со драматизација вклучувајќи ги и другите членови од семејството, а претходно заедно со детето направете апликации на ликовите за улогите. Текст „Малата црвена кокошка“(слика 7) Едно утро Малата црвена кокошка се шеташе низ селскиот двор со нејзините три пилиња и со нејзините пријатели-кучето, патката и прасето.Здогледа неколку зрна пченица на земјата па рече „Кој ќе ми помогне да ја посеам пченицата?“ Јас не! -одговори кучето „Премногу сум изморено“. Јас не!-одговори патката-„Прмногу сум важна“. Јас не!-одговори прасето„Премногу сум гладно“. (слика 8) „Тогаш сама ќе ја посеам“-изјави Малата црвена кокошка. Цело лето таа се грижеше за пченицата. Ја полеваше, ја чистеше од плевел и гледаше како расте. Кога пченицата

	созреа за жнеење ,таа ги запраша своите пријатели. „Кој ќе ми помогне да ја ожнеам пченицата?“ ,„ Јас не!,,одговори кучето, мрзливо спружувајќи се наземи. ,„ Јас не!“одговори патката ,перчејќи ги пердувите на градите. „Јас не!“ одговори прасето, џвакајќи пченка. „Тогаш сама ќе ја ожнеам“-изјави Малата црвена кокошка и го стори тоа. Пченицата беше ожнеана и требаше да се однесе во мелница) „Кој ќе ми помогне да ја однесам пченицата?“-ги праша таа пријателите. „Јас не!,“ ,одговори кучето поспано триејќи ги очите. „Јас не!“ одговори патката, гордо кревајќи ја главата. ,„ас не!“ одговори прасето бришејќи ја валканата муцка. „Тогаш сама ќе ја однесам“ одговори Малата црвена кокошка. Кога се врати со брашното таа повторно ги запраша пријателите „Кој ќе ми помогне да направам леб од брашното“? „Јас,не!“, одговори кучето легнувајќи малку да си почине. „Јас,не!“ ,,одговори патката огледувајќи се во водата. „Јас,не!,“ ,одговори прасето доближувајќи ја чинијата со храна. Тогаш сама ќе месам леб“ изјави таа. Така Малата црвена кокошка го направи лебот. И кога лебот беше испечен ги праша своите пријатели. (слика 10) „Кој ќе ми помогне да го јадам лебот?“ „Јас!“,одговори кучето,з аборавајќи колку е изморено. „Јас!“ ,одговори патката, заборавајќи колку е важна. „Јас!“,одговори прасето, заборавајќи дека е прејадено. Но Малата црвена кокошка заниша со главата негодувајќи. „Е,нема!“, извика „Сама ја посеав пченицата, ја ожнеав, ја врзав во снопови и потоа сама ја однесов в мелница, и на крај, сама го испеков лебот. И сега , ќе го јадам,.....со моите мали пиленца.“ Малата црвена кокошка и нејзините пилиња токму тоа и го сторија! Народна приказна